

SUZANA MARTINČIČ

Ura Binca išče čas

Ilustrirala Suzana Martinčič

Suzana Martinčič

Ura Binca išče čas

Ilustrirala

Suzana Martinčič

Založila

REALKA, Jasna Colnerič, s. p.

Lastine 2e, 3250 Rogaška Slatina

Leto izdaje

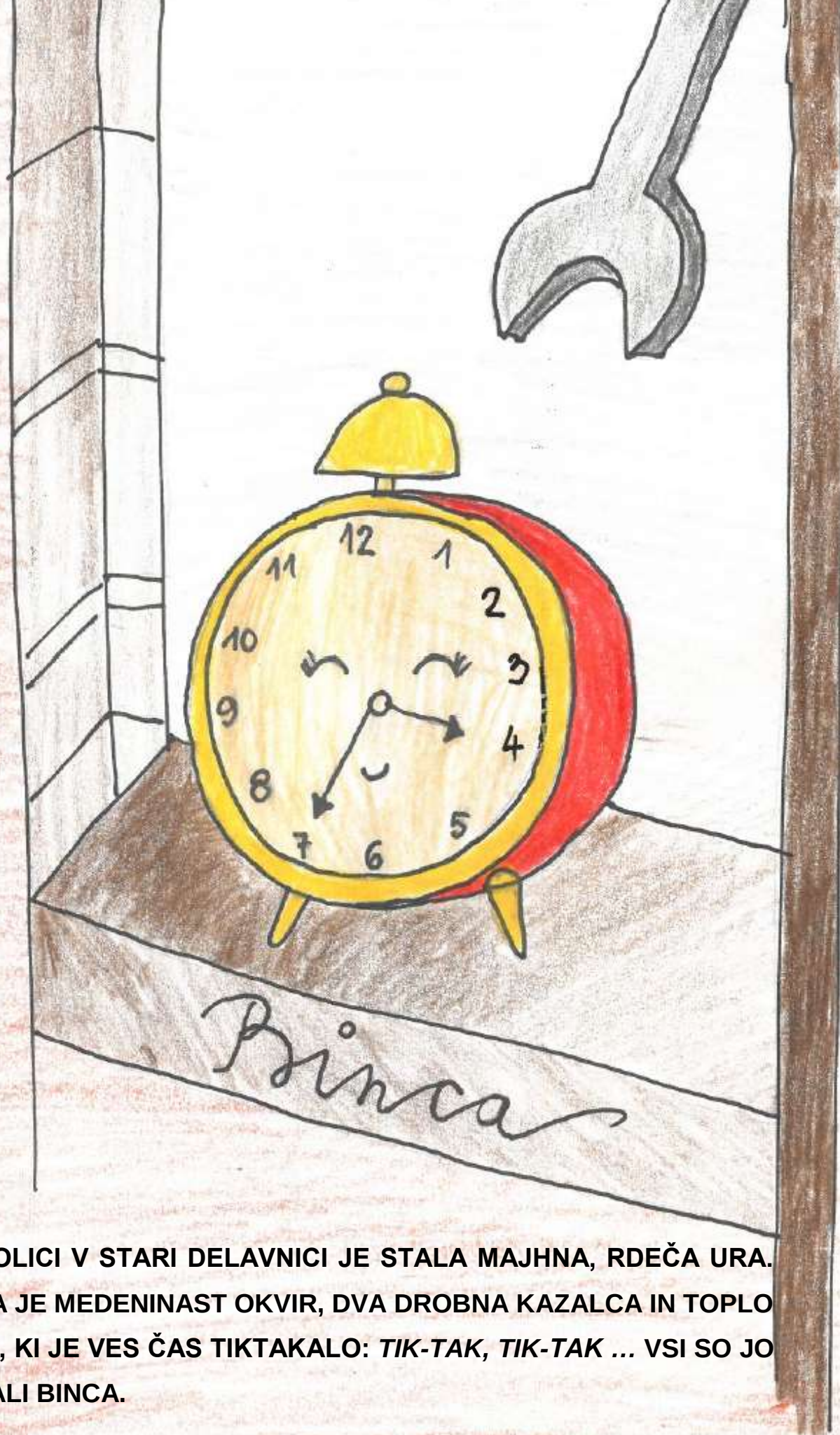
2026

Noben del tega dela ne sme biti reproduciran, shranjen ali prepisan v katerikoli obliki oz. na katerikoli način, bodisi elektronsko ali mehansko s fotokopiranjem, snemanjem ali kako drugače brez predhodnega dovoljenja podjetja REALKA.

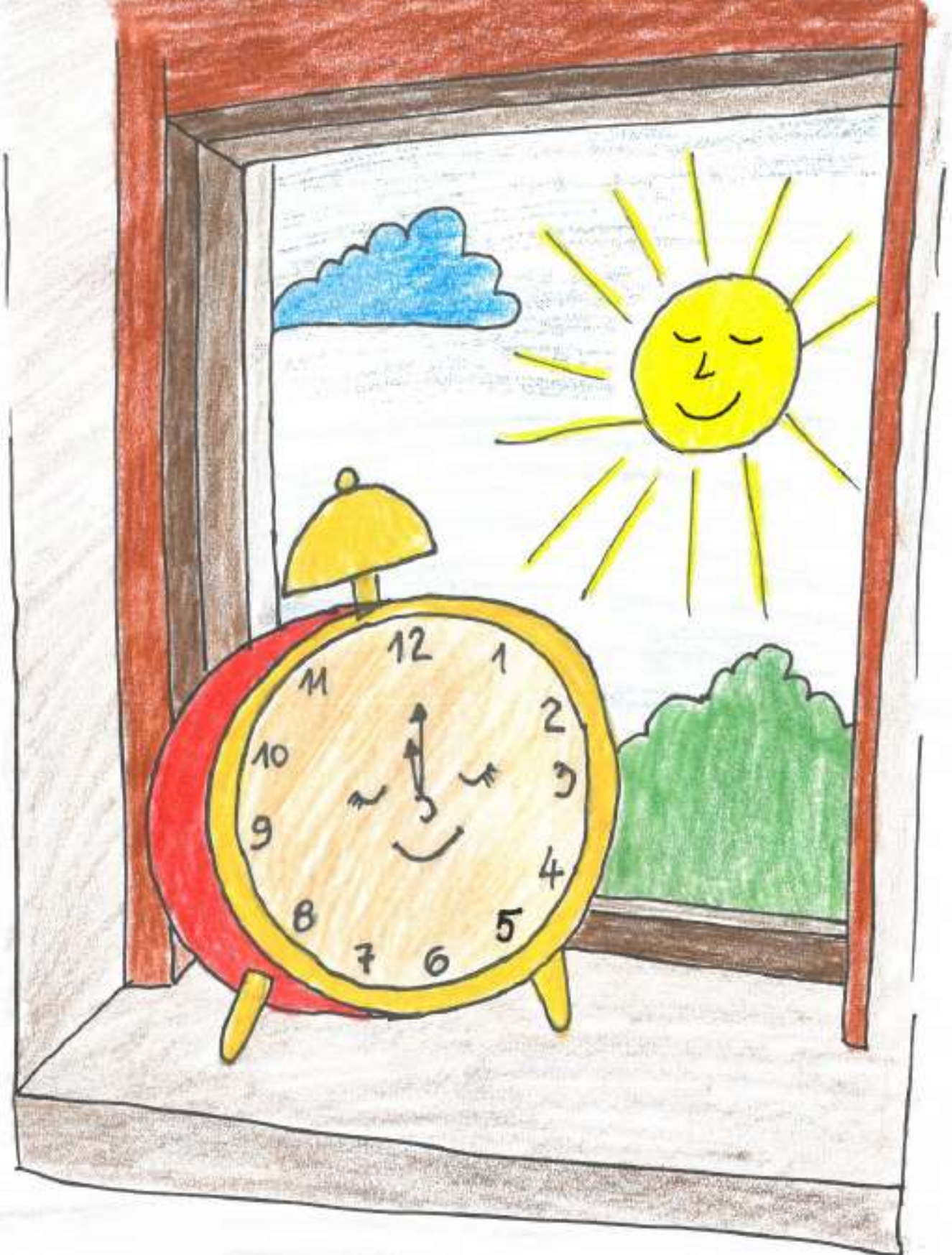
Kataložni zapis o publikaciji (CIP) pripravili v Narodni in univerzitetni knjižnici v Ljubljani

[COBISS.SI-ID 264796675](#)

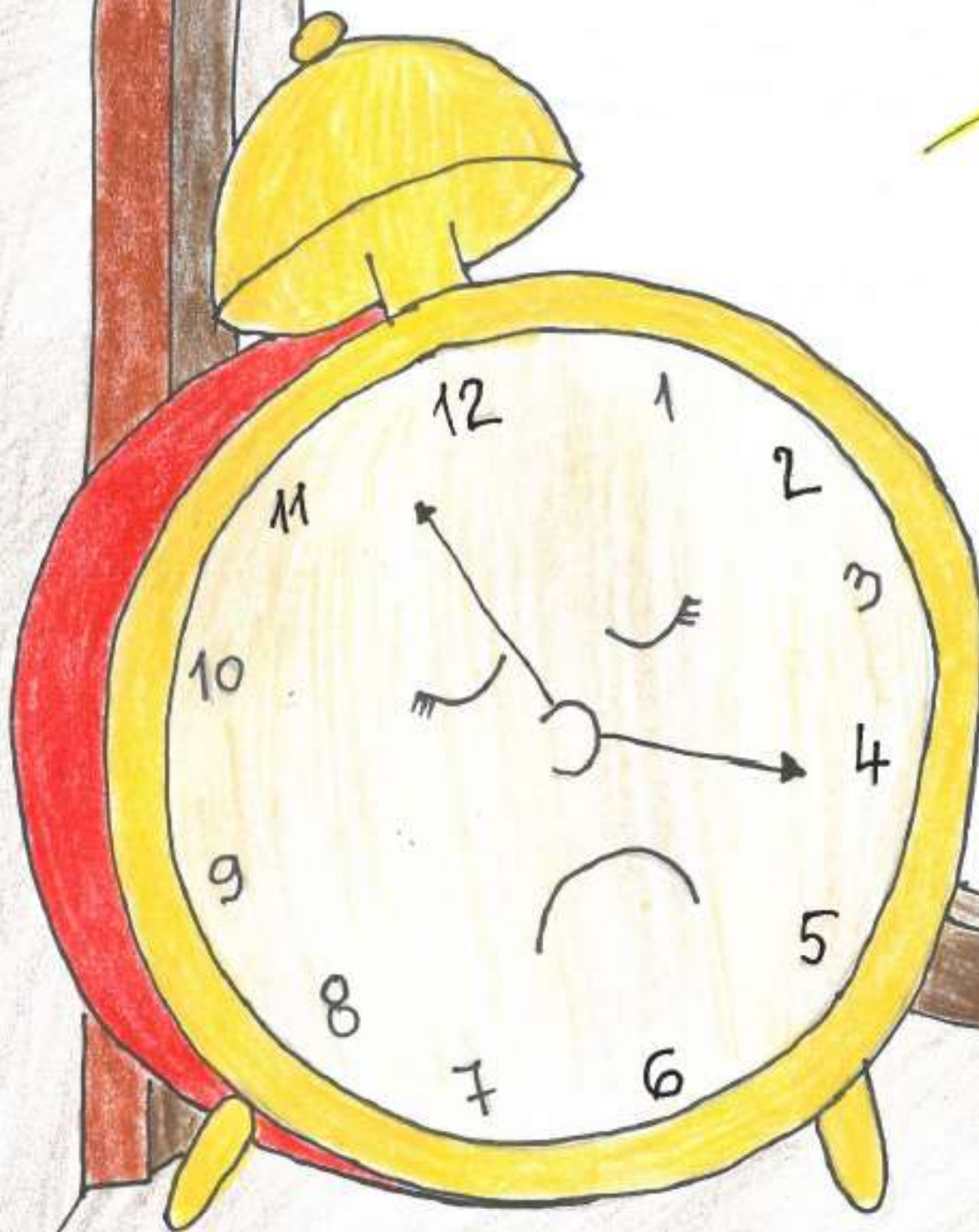
ISBN 978-961-97185-6-8 (PDF)

NA POLICI V STARI DELAVNICI JE STALA MAJHNA, RDEČA URA. IMELA JE MEDENINAST OKVIR, DVA DROBNA KAZALCA IN TOPLO SRCE, KI JE VES ČAS TIKTAKALO: *TIK-TAK, TIK-TAK* ... VSI SO JO KLICALI BINCA.

VSako JUTRO JE POZDRAVILA SONCE, KI JE POSIJALO SKOZI OKNO: »DOBRO JUTRO, DOBER DAN! DANES BOM MERILA ČAS, DA GA NE BO PREVEČ IN NE PREMALO.« SE JE VESELILA VSAK DAN ZNOVA.

TODA NEKEGA JUTRA SE JE ZGODILO NEKAJ NENAVADNEGA. BINCA JE POGLEDALA SVOJE KAZALCE ... IN OH, GROZA! KAZALCA SE NISTA VEČ PREMIKALA. SRČKA V NJEJ NI BILO VEČ SLIŠATI. »KJE JE MOJ ČAS?« JE ZASKRBLJENO ŠEPETALA. »IZGUBILA SEM GA.

URARSKI MOJSTER, GOSPOD JAKA, JE BIL TISTI DAN NA SEJMU. NIHČE JI NI MOGEL POMAGATI, ZATO SE JE BINCA ODLOČILA, DA BO SAMA POISKALA SVOJ IZGUBLJENI ČAS.

S POLICE JE ZDRSNILA NA MEHKO KRPO TER SE ODPRAVILA V SVET. ZUNAJ JE PIHAL VETER. »PSSSSSSSSST! KAM PA TI, MALA URICA?« JE ZAŠUMEL MED VEJAMI. »IŠČEM SVOJ ČAS, GOSPOD VETER. SI GA MORDA TI ODPIHNIL?

VETER SE JE GLASNO ZASMEJAL: »JAZ? JAZ ČAS LE NOSIM S SABO, MED TEM KO PIHA SKOZI LASE IN KRILA. AMPAK PRI MENI NE OSTANE PRAV DOLGO. POSKUSI PRI REKI, ONA STVARI ODNAŠA NAPREJ, MORDA JE NAPREJ ODNESLA TUDI TVOJ ČAS.« BINCA SEM MU JE ZAHVALILA IN SE ODPRAVILA PROTI REKI.

REKA JE GLESNO ŽUBORELA TER SE VELIČASTNO SVETILA V SONCU . »DOBER DAN, MOGOČNA REKA!« JO JE PRIJAZNO NAGOVORILA BINCA. »SI MORDA KJE VIDELA MOJ ČAS? IZGUBILA SEM GA.«

REKA JE PRIJAZNO ZAŠUMELA: »JE ŽE RES, DA ČAS TEČE Z MANO, A GA NE MOREM ZADRŽATI, SAJ BREZ PRESTANKA IZTEKA V DOLINO. POGLEJ PRI SONCU, ON BEDI OD JUTRA DO VEČERA, MORDA RAVNO ON VE, KJE SE JE IZGUBIL TVOJ ČAS.

**BINCA JE OBSEDELA OB REKI IN OTOŽNO RAZMIŠLJALA, ALI JE
RES SONCE TISTO, KI VE, KJE JE NJEN IZGUBLEJENI ČAS?!**

ZAHVALILA SE JE REKI , NATO PA SE Z REČNIM TOKOM PO DROBNI DESKI ODPELJALA VSE DO TRAVNIKA. TAM JE SONCE SIJALO MOČNO IN V ZLATO RUMENI BARVI.

»POZDRAVLJENO SONCE. MORDA TI VEŠ, KJE JE MOJ ČAS?« SONCE SE JE NA ŠIROKO NASMEHNILO: TVOJ ČAS? JAZ MERIM DNEVE IN NOČI, TVOJ ČAS, MALA URICA, PA *TIK-TAKA* V TVOJEM SRCU. ČE SE JE USTAVIL, POTEM MORAŠ NAJTI TOPLINO IN LJUBEZEN, DA GA SPET POŽENEŠ.«

»TOPLINO IN LJUBEZEN?« JE ZA SONCEM PONOVILO BINCA?
SONCE JE PRIKIMALO. »JA, ČAS NE TEČE, ČE GA NE GREJE
PRIJAZNOST IN SRČNOST,« JE POTRDILO SONCE.

TEDAJ PA SE JE BINCA ZAMISLILA. »HM, TOPLINA ... PRIJAZNOST ... SRČNOST ... MORDA PA SEM VSE TO IZGUBILA, KO SEM ZAVIDALA VELIKI STENSKI URI, KI JE BILA LEPŠA, MOČNEJŠA IN BOLJ UGLAJENA OD MENE?

»MORAM NAJTI PRIJAZNOST, TOPLINO IN SRČNOST DA BOM POTEM SPET LAHKO NAŠLA SVOJ ČAS,« SE JE ODLOČILA BINCA IN SE ODPRAVILA NAZAJ PROTI URARSKI DELAVNICI.

KO SE JE VRNILA, JE NA TLEH SEDEL JURIJ, BIL JE SIN MOJSTRA JAKE. OB KUPČKU ZOBNIKOV JE TIHO JOKAL. »KAJ SE TI JE ZGODILO? ZAKAJ JOČEŠ?« GA JE PRIJAZNO OGOVORILA BINCA. POKVARIL SEM OČETOVO NAJLJUBŠO URO,« JE HLIPAL.

**BINCA JE NEŽNO PRISTOPILA K DEČKU TER ZASVETILA S SVOJIM
MEDENINASTIM OBRAZOM.**

»NE JOKAJ,« JE ZAŠEPETALA, »MOJSTER JAKA BO URO POPRAVIL IN VSE BO SPET DOBRO. ČE HOČEŠ, TI LAHKO MERIM ČAS, KO BOŠ ČAKAL, DA SE OČKA VRNE?«

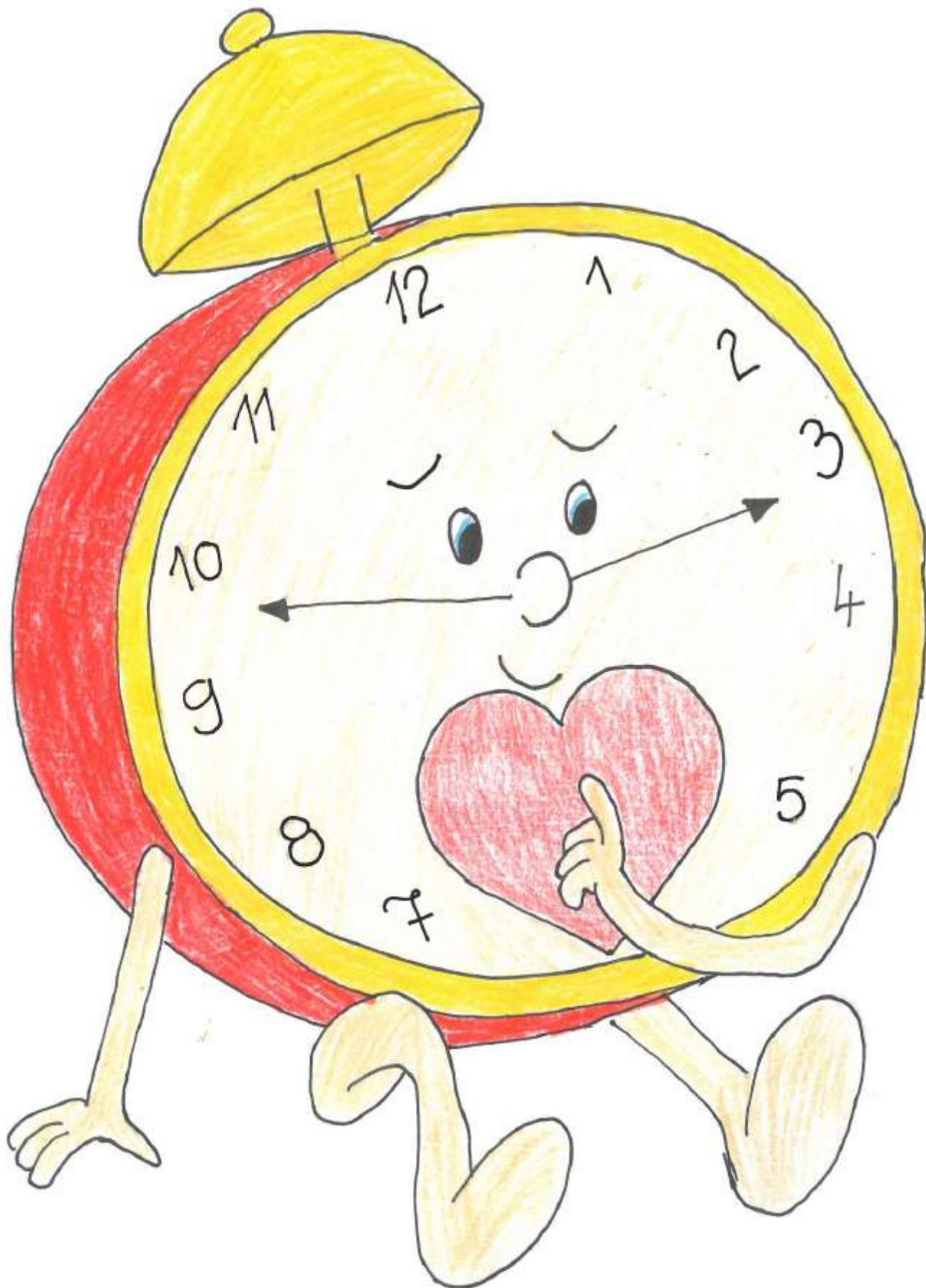

JURIJ SE JE NASMEHNIL, OBRISAL SOLZE TER BINCO NEŽNO PRIVIL V
SVOJE NAROČJE.

NJEGOVE DLANI SO BILE TOPLE IN MEHKE. IN TEDAJ ... *TIK!* BINCIN KAZALEC SE JE PREMAKNIL. *TAK!* KOT DA BI SE SLIŠALO BITJE BINCINEGA SRCA. »SLIŠIŠ?« JE VZKLIKNIL JURIJ. »TVOJE SRCE SPET *TIK-TAKA.*«

»JA, NAŠLA SEM SVOJ ČAS!« JE VZKLIKNILA MALA URICA. »KJE PA JE BIL?« JE ZVEDAVO VPRAŠAL JURIJ. »V TVOJEM NASMEHU,« JE ODGOVORILA BINCA. »ČAS ŽIVI TAM, KJER JE TOPLINA IN PRIJAZNOST ... BREZ TEGA NE TIK-TAKA NITI URA.